

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11879

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1429

P O L E M I C I .

1430

CCCLXXIV.

903 Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 209. 4. rubricis distinctus *Alcorani* integri Verfionem latinam continet, cuius Author e calce innotescit, ubi legitur: *Explicit liber Alchorani Machometi quem Marcus Canonicus Toletanus de lingua Arabica transstulit in latinam.* Sura I. ita inscribitur: *Alchorani Machometi libri Probemium.* Ita vero sonat: *In nomine dei misericordis miseratoris. Gloria deo Creatori gentium misericordi miseratori qui regnat in die legis. Te quidem adoramus. per te uiuamus. dirige nobis uiam rectam quam eis erogasti, non eorum contra quos iratus es dampnatorum.* Adscribam et ultimam: *Dic. defendo me cum creatore hominum, rege hominum de malo susurrantis occulti, qui susurrat in peccatoribus hominum, et demonibus et hominibus.* Capitula vocat Noster, censemque alia divisione CXVI. cum *Marraccius* tantum CXIV. Suras numeret, et Versio princeps agente *Petro Abbate Cluniac.* Seculo XII. a *Roberto Retenensi* seu *Ketenensi Anglo* et *Hermanno Dalmata* suscepta Azoaras CXXIV. Post Versionem hanc a *Theod. Bibliandro Basileae* 1543 et 1550. f. editam nostra vetustiorem ignoro; non enim *Joh. Andreeae Mauri* ad Christum Sec. XV. *Valentiae* conversi Traductio latina est, ut quis e verbis *Joh. Fabricii Bibliothe. suae Hist.* P. II. p. 222. praesumere posset, sed hispanica.

Denis Codd. Theol. V. I. P. II.

Vide *Nic. Antonii Biblioth. Hisp. Vet. edit. Matrit.* 1788. curatam a Viro docto *Fr. Perez. Bayerio* T. II. p. 325. Atque in secundis his Viri hujus curis expectari etiam poterat quidquam de *Marco nostro Toletano* ejusque Versione *Corani* certius; verum *Bayerius*, T. cit. p. 372. quemadmodum *Fabricius Bibl. med. Lat.* L. XII. ad *Lambecium nostrum* provocat, e quo L. II. p. 979. edit. *Kollar. col.* 917. nil aliud discas, quam *Codicem nostrum* ex Arce *Ambrasiana* huc translatum fuisse. Adpellat quidem *Bayerius* p. cit. ad *Notam* suam L. VIII. (dic VII.) C. 9. p. 44. col. 2. sed et ibi praeter *Marci* nomen nil invenias. Nec quidquam opis a *Colomesii Hispania Orientali*, aut *Wagenseilii Praef.* in *Tela ignea Satanae*, cuius p. 47. Versiones *Alcorani* sat jejune, ut T. I. *Marraccii*, enumerantur. Itaque de summa *Codicis nostri* raritate statues, qui Linguae *Arabicae* Peritis cum *Αὐτογέαφω* contendendus prostat. De alio Interpreti non magis noto dixi *Cod. seq.*

CCCLXXV.

Codex chartaceus lat. Sec. 186 XVI. Folior. 83. f. olim *Johannis Fabri Ep. Viennensis*, uti Formula typis excusa initio, et manu adscripta sub finem testantur, hunc praefert titulum: *Alchorani a Mahometbo filio Abdale Arabis editi Qualitas. Distinguatur alchoranum in triginta Gem,*

*P**id*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11879

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1431

C O D I C E S

1432

*id est, partes, et in sexaginta Is-
vi, id est, distinctiones, et in cen-
tum quatuordecim Sorrapbt (Su-
ras) id est, tractatus. Ad illu-
strissimum D. Fridericum Vrbini
ducem S. R. H. E. Vexilliferum
Guilielmi Ramundi (Ramon,
Raymundi) de Moncata militis,
artium Doctoris suratibil Hagi
Mahumethi traductio. Fridericus
hic e Montefeltrinis anno 1482.
diem clausit. Hinc de Interpre-
tis nostri aetate statues, cujus no-
titiam neque Nic. Antonius in sua
Bibl. Hist. Vet. neque Ludov.
Marraccius in Refut. Alcorani ha-
buisse videtur. Ne vero integri
hic Corani versionem expeſtes.
Surae tantummodo duae sunt, Vi-
gesima Prima et Secunda, (in
edit. Theod. Bibliandri 31. et
32.) hoc initio: *In nomine Dei
Clementis et Misericordis. Pro-*
*pinquum est hominibus iuditium eo-
rum. Ipsi enim in ira ceciderunt*
*&c. Ad calcem legitur: Finis
huius quod ab Angelo Gabriele
Mahumethi dictum credunt, id so-
lum habent pro verissimo. Nam*
*que sequuntur ab Hominibus, hoc
est a Mahumete facta esse non ne-
gant. Non tamen statim illa se-
quuntur, sed interjecta est Inter-
pretatio quorundam Terminorum
Arabicorum, quae incipit: AL.
articuli sunt, sicut in It. uulgari
noſtro Lo La et V. aliquando se-
cundum rationem uocalium praece-
dentium ſonat II. aliquando VI.
cum ipſi Arabes non habeant niſi
tres vocales. A. J. V. &c. Tan-
dem fol. 18. p. 2. succedit Theo-**

logia Mahumethis Filij Abdale,
ſeu potius Disputatio quatuor Ju-
daeorum cum eo, duce, ut hic
vocatur: *Adrahe Benſalom, rec-
tius Obadia Ben Schalom, qui,*
postquam vietas Prophetae ma-
nus dediſſet, arabice dictus eſt
Abdalla Ibn Selem aut Salam.
Meminit ejus J. Cph. *Wolfius*
*Bibl. Hebr. T. I. p. 940. et Her-
belotius in Bibl. Orient. p. 7. Ha-
betur haec Disputatio ad calcem*
Alcorani, velut in editione ſupra
memorata Bibliandri Basil. 1550.
p. 189. f. Neque ad *Moncadam*
pertinet, ſed interpres eſt *Her-
mannus quidam Dalmata*, quem
Petrus Abbas Cluniacensis dictus
Venerabilis a. 1143. in Hispania
inventum ad faciendam hanc με-
ταφεσιν multo pretio conduxit,
ut ipſe ait in *Epiftola ad Bernar-
dum Claraeuallenſem*, quam Bi-
bliander ſuprac. Translationi *Al-
corani* praefixit. Initium eſt hujus-
cmodi: *Erat nuntius Dei, om-
nino deus* (Bibliander legit *Oran-
dei*) *super eum et salus, ſedens*
inter ſocios in Ciuitate ſua Jeſrab
&c. Finis: cujus tu verus nuntius
et prophetas. Fol. 43. Codicem
absolvit: Epithome Tocius
Alchorani Legis Saracenorum, a
neſcio quo concinnata, quae in-
cipit: *Oratio Arabum. In Deo*
Iram et misericordiam ponunt. &c.
firſtit vero in *Sura CXII.*: qui nec
genuit, nec eſt genitus, nec ha-
bet quenquam ſibi ſimilem. Ad-
jicitur brevis *Appendix de Mo-
hammedanorum Placitis religio-
fis.*

CCCLXXVI.